

Dasya baillouviana Rödsvansing

© Foto, över: Annelie Lindgren, Institutionen för biologi och miljövetenskap, Göteborgs universitet.

©Foto, under: Dirk Schories; bilden är från Schilksee, Kielbukten.

Svenskt vardagsnamn	Rödsvansing
... och på andra språk	Danska: dusktang; Norska: straumgarn (nynorsk); strømgarn (bokmål)
Vetenskapliga namn	<i>Dasya baillouviana</i> (S.G. Gmelin) Montagne, 1841; fam. Dasyaceae Synonymer: <i>Dasya pedicellata</i> (C. Agardh) C. Agardh, 1824 <i>Dasya elegans</i> (G.Martens) C.Agardh, 1828 <i>Dasya elegans</i> var. <i>ramosissima</i> Schiffer, 1938 <i>Dasya mazei</i> (P.L.Crouan & H.M.Crouan) G. Murray, 1888 <i>Eupogon mazei</i> P.L.Crouan & H.M.Crouan, 1865 <i>Fucus baillouviana</i> S.G.Gmelin, 1768 <i>Rhodonema elegans</i> G.Martens, 1824
Organismgrupp(er)	Rödalger (fylum Rhodophyta)
Storlek och utseende	Rödsvansing är ljus till mörkt röd till färgen. Den är flergrenig med långa styva utstående smala (1-5 mm) grenar som i hela sin längd är beklädda med korta finhåriga monosifona skott (en cellrad breda). Den blir ofta 50-75 cm lång. Algen är ettårig. (Skytte Christiansen <i>et al.</i> , 1985)
Kan förväxlas med	

Geografiskt ursprung	Arten tycks ha sin naturliga utbredning i Medelhavet och västerut längs spanska sydkusten till Cadiz, och vid nordamerikanska atlantkusten, från Nova Scotia till Karibien.
Första observation i svenska vatten	Uppgifterna om första observation i svenska vatten varierar. Enligt Sunesson 1953 (citerad i Johansson <i>et al.</i> 1998) skedde det på 1940-talet, men enligt Skytte Christiansen <i>et al.</i> (1985) observerades arten första gången 1953 i Gullmarsfjorden.
Förekomst i svenska havs- och kustområden	Rödsvansing finns i Skagerrak och Kattegat. Fältundersökningar i Skagerrak visar att arten var vanligare och individuella plantor större på 1960-talet än i slutet av 1990-talet.
Övrig förekomst utanför ursprungligt utbredningsområde	Rödsvansing har en kosmopolitisk utbredning i varma och tempererade hav. Den finns bl.a. i Indiska oceanen, vid Afrikas västkust, Nordvästatlanten, Kanarieöarna, Azorerna, Madeira, Nordostatlanten, Nordsjön, Skagerrak, Kattegat och sydvästra Östersjön.
Referenser till observationer i områden nära svenska farvatten	Nederländerna 1950 och Danmark 1961 (Den Hartog, 1964 citerad i Maggs & Stegenga 1999); Tjøme, Vrengen i Vestfold, Norge, 1966 (Rueness, 1977; Røsjorde, 1973); dansk/tyska gränsen, sydvästra Östersjön 1987 (Schories & Selig, 2006).
Troligt införselsätt	Arten kan troligen spridas med fartygstrafik via barlastvatten eller som påväxt på skrovet. Cellerna i de tunna monosifona grenarna kan fungera som vegetativa spridningskroppar och bidra till mycket snabb spridning. Det första exemplaret som observerades i Nederländerna var dock i närheten av en ostronodling vilket indikerar att spridning även skulle kunna ske via importerade ostron.
Miljö där arten förekommer	Rödsvansing sitter på mussel- och ostronskal, från grunt vatten ner till ca 15 m. Den trivs i strömmande vatten och förekommer ofta i eutrofierade områden. I Europa är den euryhalin och tolererar salthalter mellan 10-30 ‰. I laboratorieförsök har den överlevt i vatten med 5 ‰ salthalt. Arten trivs i varma vatten och skotten kan överleva i vatten som är upp till ca 30 °C. I europeiska vatten norr om dess ursprungliga utbredningsområde, och även i Nova Scotia, ser man den bara då vattnet är över ca 5 °C. Fästplattorna, som kan övervintra, klarar dock nollgradigt vatten i minst fyra månader.
Ekologiska effekter	I en undersökning av förekomst av icke-inhemska hårbottenlevande makroalger i danska vatten under 1988-2006 fann man att rödsvansing utgjorde ca 0,3 % (uttryckt som täthet) av totala mängden makroalger. Trenden var något nedåtgående under den aktuella tidsperioden. (Thomsen <i>et al.</i> 2008) .

Andra effekter

Läs mer

- AlgaeBase: *Dasya baillouviana*
http://www.algaebase.org/SpeciesDetail.lasso?species_id=770
- Den Hartog C. 1964. Ecology of *Dasya pedicellata* in the Netherlands. Proceedings of the International Seaweed Symposium 4:197-201.
- NORSAS (North Sea Alien Species Database)
www.norsas.eu/species/dasya-baillouviana (2013-3-06)
- NOBANIS (North European and Baltic Network on Invasive Alien Species):*Dasya baillouviana*
<http://www.nobanis.org/speciesInfo.asp?taxaID=2508> (2013-3-06)
- Nygren S. 1970. Effect of salinity on the growth of *Dasya pedicellata*. Helgoländer wissenschaftliche Meeresuntersuchungen 20:126-129.

Mer om bilden

- © Annelie Lindgren, Institutionen för biologi och miljövetenskap, Göteborgs universitet
- © Dirk Schories
<http://.quimarina.com>.

Referenser till artbeskrivning

- Skytte Christiansen M., von Krusenstjerna E. & Waern M., 1985. Vår flora i färg/Kryptogamer. P.A. Norstedt & Söners Förlag, Stockholm.

Referenser till fyndplatser

- Den Hartog C. 1964. Ecology of *Dasya pedicellata* in the Netherlands. Proceedings of the International Seaweed Symposium 4:197-201.
- Johansson G., Eriksson B.K., Pedersén M. & Snoeijs P. 1998. Long-term changes of macroalgal vegetation in the Skagerrak area. Hydrobiologia 385:121-138.
- Maggs C., & Stegenga H. 1999. Red algal exotics on North Sea coasts. Helgoländer Meeresuntersuchungen 52:243-258.
- Rueness J. 1977. Norsk algeflora, Universitetsforlaget Oslo. 266 sid.
- Røsjorde H.J. 1973. Rødalgen *Dasya baillouviana* (Gmel.) Mont., en ny art for Norge. Blyttia 31(2/3):169-173.
- Shories D. & Selig U. 2006 Die bedeutung eingeschleppter arten (alien species) für die Europäischen Wasserrahmenrichtlinie am beispiel der Ostsee, Rostock. Meeresbiolog. Beitr. 15:147-158.
- Thomsen M.S., Wernberg T., Stæhr P., Krause-Jensen D., Risgaard-Petersen N. & Silliman B.R. 2007. Alien macroalgae in Denmark-a broad-

scale national perspective. Marine Biology Research 3:61-72.

Referenser till ekologiska och andra effekter

- Thomsen M.S., Wernberg T., Stæhr P.A., Silliman B.R., Josefson A.B., Krause-Jensen D. & Risgaard-Petersen N. 2008. Annual changes in abundance of non-indigenous marine benthos on a very large spatial scale. Aquatic Invasions 3:133-140.
- Detta faktablad om *Dasya baillouviana* skapades den 1 september 2006. Senaste revidering gjord 7 mars 2013 av IVL Svenska Miljöinstitutet.